

MILJØVERNDEPARTEMENTET

Att:

Postboks 8007 Dep

0030 Oslo

Oslo, 16. april 2007

Vår ref: Sissel Monsvold/ DOK-2007-01123

Deres ref: 200601319

**HØRING - DET NORSKE KVOTESYSTEMET FOR 2008-2012 - UTKAST TIL
ENDRING AV LOV OM KVOTEPLIKT OG HANDEL MED KVOTER FOR UTSLIPP
AV KLIMAGASSER (KLIMAKVOTELOVEN)*****Alle aktører må betale det forurensningen koster***

Gjennom klimakonvensjonen og Kyoto-protokollen er Norge som nevnt forpliktet til å foreta betydelige reduksjoner i klimautslippene. Utfordringen er hvordan vi skal gjøre dette på billigst mulig måte? Kvoten vi har kan være lik vår opprinnelige tildelte kvote, eller den kan være større eller mindre som følge av internasjonale kvotesalg eller – kjøp. Uansett tilsier prinsippet om kostnadseffektivitet at alle sektorer i landet bør stå overfor samme marginale tiltakskostnad, og dette oppnås ved en lik avgift eller kvotepris. Det skal koste det samme å slippe ut et tonn CO₂ – enten det er lastebilen eller industrianlegget som gjør det. Samfunnets kostnader til å nå et bestemt utslippsmål blir høyere enn nødvendig når Regjeringen velger å sette ulik pris på utslippene. Samtidig vil effekten av at noen slipper å betale for utslippene være at kostnadene velles over på andre.

Om andre land velger å ikke føre en politikk som betyr å nå utslippsmålene på en mest mulig kostnadseffektiv effektiv måte, så bør likevel Norge gjøre det. Det kan skape problemer for norske bedrifter som er utsatt for internasjonal konkurranse at EU beholder unntak for sine bedrifter, men på sikt er likevel omstilling, bort fra de mest utslippsintensive aktivitetene, nødvendig dersom klimautfordringen skal tas på alvor. Bedrifter som får unntak konkurrerer dessuten mot andre norske bedrifter om ressursene – arbeidskraft og kapital, og gis et konkurransefortrinn gjennom denne særbehandlingen i forhold til disse. Alle aktører bør derfor etter hvert stilles overfor samme pris på utslipp av klimagasser. CO₂-utslipp er en kostnad for Norge, og det riktige er at den som slipper ut CO₂, betaler for det (jf forurenser skal betale).

Vi er overrasket over at Regjeringen ikke diskuterer de prinsipielle sidene ved – og det samfunnsøkonomiske perspektivet knyttet til – forslagene i høringsnotatet. Det er generelt sett få begrunnelser for hvorfor Regjeringen lanserer de forslagene den gjør.

Kommentarer til forslagene

HSH mener i tråd med det ovenstående at Regjeringen ideelt sett burde foreslått mindre tildeling av vederlagsfrie utslippskvoter enn den gjør (dvs tilsvarende 95% av de historiske utslippene eller 81% av 2005-utslippene). Vi er således glad for at Regjeringen poengterer at målet er å ikke

dele ut vederlagsfrie kvoter etter 2012. I tråd med dette er vi likeledes skeptiske til å avsette en reserve med gratiskvoter til gasskraftverk. Det tilsvarer å subsidiere nye utslipp og utgjør således ikke et klimatiltak.

Regjeringen vil tildele en høyere prosent med vederlagsfrie kvoter til industri med prosessutslipp enn industri med energiutslipp. Dette gjøres for å skjerme bedrifter som har prosessutslipp som det i liten eller i ingen grad er mulig å redusere uten å redusere produksjonen. Vi er i utgangspunktet skeptisk til slik differensiering, og mener at det i alle fall på lang sikt ikke bør være slike forskjeller i tildelingen.

HSH synes det er rimelig at kvoter tildeles ut i fra historiske utslipp 1998 – 2001. Det gir bedre incentiver og rom for mindre manipulering enn EUs system hvor kvotene skal fordeles med utgangspunkt i en kombinasjon av historiske utslipp fra 2005 og utslippsprognoser.

Vi er i utgangspunktet positiv til at Regjeringen vil arbeide for et bredt kvotesystem som omfatter flest mulig sektorer og land. Det er bl a viktig for å få til et velfungerende marked for handel med CO2-kvoter som gjør at vi kan få redusert utslippene på en mest mulig kostnadseffektiv måte. Vi er derfor åpen for forslaget om å utforme et eget norsk kvotesystem for transportsektoren der dette skjer innenfor en provenynøytral ramme. Det er imidlertid for tidlig å kommentere dette nærmere, i og med at det p.t. sies lite om hvordan dette er tenkt gjennomført.

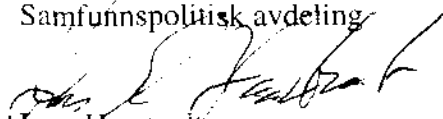
Det vises til følgende i høringsnotatet: *"Noen av de sektorene som forutsettes å ha et reduksjonspotensial, er i dag underlagt andre virkemidler enn kvoteplikt. For deler av industrien er reguleringen av utslippene i dag basert på ulike typer avtaler mellom myndighetene og industrien. Regjeringen vil vurdere hvorvidt det er hensiktsmessig å inkludere disse virksomhetene i kvotesystemet. Andre aktuelle virkemidler overfor disse sektorene kan være bruk av avgifter, fastsettelse av utslippskrav i medhold av forurensningsloven eller å fornye avtalene".* HSH mener – jf. hva vi har nevnt ovenfor – at disse sektorene bør innlemmes i kvotesystemet eller ilegges avgift.

Vi er positiv til at anlegg for fangst og lagring av CO2 inkluderes i kvotesystemet gjennom å bruke kvotedirektivets adgang til "opt in". Vi er enig med Regjeringen at det er viktig å gi insentiver til fangst og lagring av CO2. Kvotesystemet kan brukes til dette dersom anlegg for fangst og lagring blir inkludert i kvotesystemet. På denne måten vil det bare være nødvendig å levere inn kvoter for den mengden av CO2 som faktisk slippes ut til atmosfæren.

Vennlig hilsen

**HANDELS- OG SERVICENÆRINGENS
HOVEDORGANISASJON**

Samfunnspolitiisk avdeling

Lars Haartveit
Direktør

Sissel J. Monsvold
Seksjonsleder